

ఘన ప్రామాణ్య పరిదీనము

ఘండయిత

స్వార్థ విశిష్ట క్రమాంతస్వాధ్యాయ, సలక్షణ ఘనపారి,

అమాయవిద్యన్యసి, భాషాప్రవీణ

మంగిపూడి వేంకట శాస్త్రి

పత్రప్రవృత్తి నిమిత్తము

శ్రీనివాసుని సన్నిధిలో 3-3-2010 నుండి 5-3-2010 వరకు జరిగిన అంతర్జాతీయ వేద విద్వత్సమావేశములో “ఘన ప్రామాణ్య నిరూపణము” అను చిన్న పుస్తకమును పంచిపెట్టినారు. ఇది “ఘన అప్రమాణము” అను నా సిద్ధాంతమును రూపుమాపుటకై చేసిన ప్రయత్నము. అయితే నేను “వ్యాస శిక్షావిమర్శ” అను నా గ్రంథములో దృఢముగా నా సిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించియు యున్నాను. తరువాత 2001 సెప్టెంబరులో ఒక కరపత్రములో దానిని మరల స్థిరీకరించినాను. ఇది ఈ గ్రంథకర్తకు తెలియనిది కాదు. కనుక అజ్ఞానముతో ఈ గ్రంథము వ్రాయలేదు. మరి పూర్తిగా ఆలోచించకుండగ ఏమైతే అది అవుతుందను సాహసముతో ముద్రించినారా? అనగా నేను ఖండించినచో వారికి నష్టములేదు. ఖండించనిచో వారి సిద్ధాంతమునకు ఊపిరివచ్చునను పాక్షిక ఫలాపేక్షతో చేసినారా? లేక ఏదో దుమ్మెత్తిపోస్తే నేను ఆందోళన పడుతుంటే చూచి ఆనందించుటకా? లేక వేరే దురుద్దేశ్యము ఏమైనా ఉన్నదా? అన్నచో దురుద్దేశ్యమే అనిపించును. అయినను ఎప్పుడో లోకము మరచిపోయిన నా సిద్ధాంతమును మేలుకొలిపి ఆ గ్రంథకర్త పొందు విశేష ఫలమేమియో తెలియకున్నది. ఏమైనను నేను దీనిని ఖండించనిచో నేను జీవించియుండగనే నా సిద్ధాంతమునకు చెదపట్టుట చూడలేకయును, లోపల ఎట్టి భావములున్నను పైకిమాత్రము మిత్రులు ప్రోత్సహించుటచేతను, నా వెనుక ఉన్న ఒక మూఢవర్గము నన్నల్లరిపెట్టకుండుటకును దానిని ఖండింప పూనుకొనుచున్నాను.

ఇట్లు

మంగిపూడి వేంకట శాస్త్రి వ్రాలు

7-3-2010

శ్రీ వేదహిత్రే నమః । శ్రీ చుక్కయై నమః ।

ఘన ప్రామాణ్య ఖండనము

మొదటి పేజీలో “ధ్వనిః స్థానం చ కరణం” మొదలగు శ్లోకతాత్పర్యములో “భాష్యకారులు” అన్నారు. ఎవరీ భాష్యకారులు? చెప్పలేదు. ఈ ధ్వని స్థానాదులను ఎరుగనివానికి వేదాధ్యయన ఫలము లేదని వ్రాసినారు. ఇప్పటి వేద పండితులలో ఇవి ఎరిగినవారు ఇద్దరు ముగ్గురుకంటే లేరు. మిగిలినవారి అధ్యయనము నిష్ఫలమని చెప్పాలి. ఇది అధ్యాపకులకు సమ్మతమేనా? మరియు ఆ ధ్వన్యాది జ్ఞానము లేనివానికి అనర్థము కూడ కలుగునని సప్రమాణముగ శపించినారు.

పిమ్మట ధ్వనిస్థానాదుల నెరిగినవానికి కలుగు ఫలమును “సంహితాంచ పదం వాపి” అను శ్లోకప్రమాణముతో నిరూపించినారు. కాని పదము మొదలుగా గల ప్రక్రియలన్నియు పౌరుషేయములు. అనగా పురుష నిర్మాణములు. కనుక వాటికి ఫలము లేదు. ఆ విషయము గ్రంథకర్తకు తెలుసు. కాబట్టి ఈ వచనము పుక్కిటి పురాణము. ఈ శ్లోకములో సంహితాది పారాయణముచే బ్రహ్మజ్ఞానము కలుగునని చెప్పబడినది. ఇంతకంటే అజ్ఞానమున్నదా? “జ్ఞానాదేవ హి కైవల్య” మను వేదాంత సిద్ధాంతము గ్రంథకర్త యెరుగనిది కాదు. అనుభవములో కూడ అధ్యేతలకు అనధ్యేతలకు కామక్రోధాది దోషములు సమానముగానే యున్నవి. ఈ శ్లోకమునకు ఉపోద్బలకముగా మహాభాష్య వాక్యమును ఉదాహరించినారు. కాని దానిలో బ్రహ్మజ్ఞానము కలుగునని చెప్పలేదు. మరి వీరు ఈ వాక్యమును ఎందుకు ఉదాహరించినట్లు?

తరువాత “పదక్రమ విశేషజ్ఞ” యను శ్లోకములో పదక్రమ విశేషము లేవియో చెప్పలేదు. ఈ శ్లోకములో కూడ ఆ విశేషముల నెరిగినవాడు బ్రహ్మలోకమును పొందునని తాత్పర్యము వ్రాసినారు. సంహితాదుల కేవల పాఠమునకు బ్రహ్మ జ్ఞానమును, విశేషజ్ఞానము కలవానికి బ్రహ్మలోకమును ఫలమా? ఇది

బాగున్నదా? ఏమంటే “ఉత్తమో లక్షణజ్ఞానీ” అను పై శ్లోకములో లక్షణజ్ఞాని ఉత్తముడనియు, సంహితాది పాఠమాత్రము చేయగలవాడు మధ్యముడనియు కలదు. ఈ విరోధము నెట్లు పరిహరించాలి? పాఠకులు ఆలోచించాలి. ఇట్టి పరస్పర విరుద్ధములు ఈ వచనములు. వీటిని ప్రమాణముగా తీసికొనుట కుక్కతోకను పట్టుకొని గోదావరి ఈదడమే.

“యో జటామాత్ర విద్రుహ్మ” అను శ్లోకములో జటాధ్యేత బ్రహ్మత్వమును పొందుననియు, సంధి జ్ఞానముచే విష్ణుత్వమును, సర్వసంధి జ్ఞానముచే శివత్వము పొందుననియు ఫలము చెప్పబడినది. ఇంతకుముందు చెప్పిన “సంహితాం చ పదం వాపి” అను శ్లోకములో ఇట్టివానికి బ్రహ్మజ్ఞానము ఫల మనియు, బ్రహ్మలోకము పొందుననియు చెప్పినారు. ఇక్కడ త్రిమూర్తిత్వమును ఫలముగా చెప్పుచున్నారు. ఈ భేదమెందుకు? లేక ఈ గ్రంథకర్త దృష్టిలో సంహిత లోని ప్రాస్వదీర్ఘప్లుతములకు జటలోని ప్రాస్వదీర్ఘప్లుతములకు భేదమున్నదా? అది చెప్పలేదు. ఇట్టి అసంబద్ధ శ్లోకములు ఇవి. ఈ శ్లోకతాత్పర్యమునకు చివర “వ్యాస కౌండిన్యాది మహర్షులు ఘనాంత వికృతి పాఠమును బోధించిరి” అన్నారు. ఇది అబద్ధము. వ్యాసుడు బోధించలేదు. ఆ విషయము గ్రంథకర్తకు తెలియదా? తెలిసియే ఇట్లు అబద్ధము వ్రాయుచున్నారా? నాల్గవ పేజి చివర జటామాలాది వికృతుల శ్లోకమును చెప్పినారు. ఘనప్రామాణ్య నిరూపణమునకై సంకల్పించి శిక్షానిర్వచనము ఆ జ్ఞానఫలము చెప్పుట అసంగతముగా నున్నది. కనుక ఇంతవరకు పేజీలు నింపుటయే ఫలము.

సంహితా ప్రకృతిః ప్రోక్తా అను వచనములో శ్లోకార్థము ఒక వాక్యము. పదక్రమ పాఠములకు సంహిత ప్రకృతి అన్నారు. కాని రెండు పదములను తీసికొని క్రమము నిర్మింపబడుచున్నది. కనుక క్రమమునకు పదమే ప్రకృతి అనవలయును. కాని శ్లోకములో అట్లు లేదు. కాన గ్రంథకర్త అట్లే అనువదించి నారు. శ్లోకములో తప్పు ఉన్నదా! అన్నచో ఈ శ్లోకము పదునేడవ పేజిలో కూడ ఇట్లే ముద్రితమైయున్నది. కాన శ్లోకము ఇట్లే ఉండుట గ్రంథకర్తకు సమ్మతమే కదా! అయినను శ్లోకార్థము సరిపడక, దానిని సమర్థించుటకై “ఏషః అని పుంలింగ

సర్వనామము” మొదలగు వాక్యములలో ఏదో చెప్పినారు. అయితే ఈ వచనములో “పదస్యైతత్ క్రమస్య తు” అని యుండవలెను. అప్పుడు ఒకదాని కొకటి ప్రకృతియను అర్థము సిద్ధించును. కనుక “ఏషః అను పుంలింగము” మొదలగు సమర్థనముతో పనిలేదు. ఈ శ్లోక తాత్పర్యములో “రథాంత వికృతి పాఠము సులభసాధ్య”మన్నారు. ఇది పెద్ద అబద్ధము. ఘనకంటెను వాటి యుచ్చారణములో క్లేశమున్నది. అవి సాధ్యపడకయే ఘనపై ఎగబడినారు. తరువాత!

ఘన పాఠమాహాత్మ్యములో ఆరవ పేజీలో “ఘనపారాయణము చేయువారికి క్షణకాలములో కోటిజన్మల నుండి ఉన్న పాపములు నశించు”నన్నారు. ఇక్కడ సందేహము. క్షణమనగా ఎంతకాలము? “ఇషే త్వా” అని ఘన ఆరంభించి నంతనే పాపములు నశించునా? ఒక ఘన పూర్తిచేయవలెనా? ఒక అరగంటో గంటో పారాయణము చేయాలా? ఈ సందేహమును గ్రంథకర్త నివృత్తి చేయలేదు. ఘనపాఠి పూజ చేసినచో శివస్థానము లభించునని చెప్పినారు. బ్రహ్మ లోకమును కూడ పొందునని చెప్పినారు. రెండు లోకములకు ఏకకాలములో వెళ్లుట ఎట్లు? శివ భటులు బ్రహ్మ భటులును దెబ్బలాడుకొని చివరకు ఇద్దరు వీనిని విడిచి వెళ్లగలరు. ఏమంటే లోకములో ఇద్దరివద్ద పనిచేయు గుమస్తా ఇద్దరు ఒకే సమయములో పనిచెప్పినచో వాని పని చేసిన వీనికి కోపము; వీని పని చేసినవానికి కోపము; కాన ఇద్దరకు ఎగగొట్టును, ఇదియును అట్లే. ఇద్దరు విడిచి వెళ్లుదురు. వీనికి అప్పుడు మూడవ లోకము నరకము ప్రాప్తించునేమో!

ఇక్కడ ఘనపాఠులను పూజించినవారికి బ్రహ్మలోకము, శివలోకము, అష్ట లక్ష్మీ సంపదలును ఫలమన్నారు. ఘనపాఠులకు మాత్రము పాప వినాశనము, ఆయురైశ్వర్యములు మాత్రమే చెప్పబడినవి. అంటే ఘనపాఠులకు ఇది కౌండిన్యడు చేసిన ద్రోహము కాదా? అత్యధిక శ్రమకు అతి తక్కువ ఫలము, అత్యల్ప శ్రమకు అత్యధిక ఫలమును న్యాయమా? ఈ శ్లోకములు గజిబిజిగా ఇట్లే ఉంటాయి. చూచారా! శిక్షా వాఙ్మయమునకు వేదపాఠ సంరక్షణమే ఫలముగా ఆయా విద్వాంసులచే రచింపబడినవి. వీటికి ఆర్హత్యమెట్లు?

ఏమిటండీ! ఈ శ్లోకములు. ఇవి కౌండిన్య మహర్షి చెప్పినవా? మహర్షి యనగా అతీంద్రియ జ్ఞానము నిగ్రహానుగ్రహ శక్తి మొదలగు అనేక శక్తులు కలవాడు గదా! అట్టివాడు ఇట్టి పునరుక్తులతో పరస్పర విరోధములతో నున్న శ్లోకములను చెప్పినాడనుటకు నోరెలా వచ్చినది? వ్రాయుటకు చేయి ఎలా వచ్చినది? మనవంటివారమే ఇట్టి శ్లోకములు చెప్పముగదా?! ఈ పిచ్చి శ్లోకములను ఆ మహర్షికి అంటగట్టుట ఒక విధముగా వారిని అగౌరవపరచుట కాదా?

ఏడవ పేజిలో శిక్షావిజ్ఞానము శ్రుతిమూలక మనుటకు ఉపనిషద్వాక్యములు ఉదాహరించినారు. దీని అనువాదములో సామశబ్దమునకు ఉచ్ఛారణ విధానమని అర్థము చెప్పినారు. భాష్యములో “అతిద్రుతత్వ మతివిలంబితత్వం చ పరిహృత్య యస్య యః కాల ఉచితః తావతి కాలే తదుచ్ఛారణం సామ్యం తదేవ సామశబ్దేనోచ్యతే” అని యున్నది. అనగా అతి వేగముగాను అతి మందముగాను కాక ఏ వర్ణమునకు ఎంత కాలము చెప్పబడినదో అంత కాలములో ఉచ్చరించుటయే సామ అను పదమునకు అర్థమని అర్థము. గ్రంథకర్త ఈ భాష్యమునకు విరుద్ధముగా చెప్పినారని స్పష్టమేగదా! వీరిట్లు భాష్యమునకు అపార్థములు ఎందుకు చెప్పెదరో తెలియదు. దానివలన వారికి కలుగు లాభమేమో తెలియదు. ఎనిమిదవ పేజి మొదట సంగ్రహముగా ఇంద్రునిచే చెప్పబడిన వ్యాకరణ విజ్ఞానము .... మహావ్యాకరణ శాస్త్రమును రచించిరన్నారు. ఇది వీరికి అప్రస్తుత ప్రసంగము. కనుకనే ప్రాసంగికముగా వ్యాకరణావిర్భావము ... అని సమర్థించుకొనినారు. ఐంద్ర వ్యాకరణమే పాణిని వ్యాకరణమునకు మూలమని ఇక్కడ చెప్పినట్టైనది. అది సరికాదు. వ్యాకరణములన్నింటికి అదియే మూలమనాలి.

ఎనిమిదవ పేజిలో విలోమ పాఠము శ్రుతి సమ్మతమనుటకు వీరిచ్చిన మొదటి ఉదాహరణము “దివి ధా ఇమం యజ్ఞం యజ్ఞ మిమం దివి ధా” అనునది. “ఇక్కడ ఈ విలోమపాఠము ఆదర్శమని భాష్యకారులు వివరించిరి” అన్నారు. భాష్యములో అలా లేదండీ! చూడండి! “ద్విరుక్తి రాదర్శా” అని

భాష్యము. అనగా రెండుమార్లు చెప్పట ఆదరముకొరకని అర్థము. ప్రాధాన్యమును సూచించుటకై రెండుమార్లు చెప్పడము. లోకములో కూడ ప్రధాన విషయమును ఇతరులకు చెప్పనపుడు రెండు మూడుసార్లు చెప్పట ఎరిగినదే. మరి వీరు “ఈ విలోమ పాఠము” అనుచున్నారు. ఆ భాష్యములో విలోమ పదమేదండీ! అంటే వీరు వీరికి కావలసిన విధముగా ఆ భాష్యమునకు అర్థం చెప్పినారని స్పష్టమేగదా! ఇది వీరికి ఉచితమా? లేక వీరికి ఈ భాష్యము అర్థముకాలేదా? అయినను అపార్థము చెప్పినారా? అయితే భాష్యమునకు అపార్థములు చెప్పటలో వీరు అందెవేసిన చేయియే. వీరి వాజపేయమును గ్రంథములో శతాధికముగా అపార్థములు చెప్పినారు. వాటిని నేను ఇదివరకే ఎత్తిచూపినారు. తరువాత “అన్నదాన మహిమ” పేరుతో అన్న సూక్తమంత్రార్థములు వివరించినారు. అందులో అనేక అపార్థములున్నవి. వీరి వేదార్థోపన్యాసములలో అపార్థములు దొర్లుచునే ఉంటాయి. కాన అపార్థము చెప్పటలో వీరికి వీరే సాటి!

ఇంతకు “ద్విరుక్తి రాదరార్థా” అను భాష్యము వీరికి తెలియలేదా? తెలిసియు తనకు అనుకూలముగా అర్థము చెప్పుకొనినారా? అను సంశయము కలుగును. తెలియకపోయినచో అపార్థము ఎవరైనను చెప్పుదురు. అది అంత తప్పుకాదు. తెలిసియు తనకనుకూలముగా అర్థము చెప్పట క్షమించరాని నేరము. కనుక క్షమించరాని నేరము చేసినారనుటకంటే తెలియకయే అట్లు అపార్థము చెప్పినారనుట మన మర్యాద. బ్రాహ్మణ వాక్యమునకు అర్థం చెప్పుచు “అనుష్ఠాతను స్వర్గమును పొందించునని చెప్పటలో ఆదరాతిశయము కొరకు విలోమ పాఠమేర్పడినదని భావము” అన్నారు. ఈ బ్రాహ్మణమునకు భాష్యములో “హవిషః స్వర్గ ప్రాప్తిపరత్వమనంతర భాగస్య దర్శయతి” అని ప్రతీక వ్రాసినారు. అనగా హవిస్సు స్వర్గమును చేరవలెనను ప్రధానాశయము తరువాతి మంత్ర భాగములో చెప్పబడుచున్నదని అర్థము. హవిస్సు స్వర్గమును పొందుటయే ప్రధానము కాని యజమానుడు స్వర్గమును పొందుట కాదు. కనుక వీరు చెప్పినది తప్పుడు అర్థమే. ఇక్కడ ఆ “హవిస్సు స్వర్గమును పొందుటయే ప్రధాన”మని

ఎందుకు కోరుచున్నాడంటే దానిచే యజమానునకు స్వర్గము లభించును. కనుక “సువర్గ మేవైనం లోకం గమయతి” అని బ్రాహ్మణము ఫలము చెప్పినది అని వీరు వ్రాయవలసియున్నది. ఏమిటో వ్రాసినారు. పాఠకుడు మరువకుండుటకై మరల “విలోమ పాఠమేర్పడినది” అని చెప్పినారు. ఇది లోకమును మోసగించుట కాదా? ఈ పేజి చివర విలోమ పాఠమునకు అర్థభేదము లేదని వ్రాసినారు. ఈ వాక్యమెందుకో తెలియలేదు. విలోమమునకు అర్థమున్నదని అంగీకరించినట్లగు చున్నదిగదా!

ఇట్లు వీరు మొత్తము పండ్రెండు ఉదాహరణములు వేదములోని విలోమమునకు చూపినారు. వాటిలోను లోపములు కలవు. ఎత్తిచూపుట వృథా యనియు గ్రంథకర్త బాధపడుననియు భావించి విరమించుచున్నాను. కొండను త్రవ్వి ఎలుకను కూడ పట్టలేదను సామెత ఇందుకే పుట్టినది. వేదములోని విలోమము, మనము ఇషే త్వా త్వేష ఇషే త్వా అని చెప్పు జటా విలోమము ఒకటేనా? మనము రెండను లోమముల మధ్యలో విలోమమును చేర్చి ఒకే వాక్యముగా పలుకుచున్నాము. ఇట్టివేనా? గ్రంథకర్త శ్రుతికల్ప సూత్రముల నుండి ఎత్తిచూపిన ఉదాహరణములు. మరియు వేదములో చెప్పినవియును కల్పసూత్రములో చెప్పిన విలోమములును వేద ప్రామాణ్యము నంగీకరించిన వాడెవడును కాదనలేడు. వాటికి అర్థభేదము లేదని గ్రంథకర్త అంగీకరించియే యున్నారు. మన జటావిలోమమునకు అర్థము లేదనియు వారు పండ్రెండవ పేజి చివరలో చెప్పినారు. రెండు విలోమములు వేరైనప్పుడు సామ్యమెట్లు? కేవల విలోమమునకు ప్రామాణ్యమును చెప్పుట కాదు; విలోమానులోమములు కలిపి చెప్పుటలో శ్రుతి స్మృతి కల్ప సూత్రముల నుండి గ్రంథకర్త ప్రమాణములు చూపవలయును; లేక ఉదాహరణములు చెప్పవలయును. అనుపలభి ప్రమాణముచే నేను జటానునకు ప్రమాణము లేదనుచున్నాను. మీరు ప్రమాణము చూపండి! తోటకూర శిక్ష గోంగూర శిక్ష మొ॥ శిక్షలు ప్రమాణములు కావు. దీనిని గూర్చి నా “వ్యాసశిక్షావిమర్శ”లో విపులముగా చర్చించి శిక్షలు అప్రమాణములని నిరూపించియే యున్నాను. అది గ్రంథకర్తకు తెలుసు.

పదునేడవ పేజి చివరిలో క్రమపాఠము శ్రుతి ప్రమాణసిద్ధమన్నారు. ఇది “వినాయకం ప్రకుర్వాణో రచయామాస వానర” మన్నట్లున్నది. ఘనప్రామాణ్యము వీరు చెప్పవలసియున్నది. అయినను మహాభాష్యముతో సహా సమస్త వ్యాకరణ గ్రంథములు ప్రాతిశాఖ్యమును గ్రంథకర్తకు ప్రాణతుల్యములైన శిక్షలును పదము వికృతులు పౌరుషేయము లనుచుండగా వారెవ్వరికి తెలియని ఈ ఐతరేయారణ్యక మేమిటి? వీరుదాహరించిన వాక్యము ప్రక్షిప్తమేమో! విచారించవలయును. పౌరుషేయమైన దానిని శ్రుతిలో ఉల్లేఖించుట అనిత్య సంయోగ దోషము గదా! పదునెనిమిదవ పేజి మూడవ పంక్తిలో జటాది వికృతి పాఠము చెప్పరాదను నిషేధము ఎక్కడ కనబడుటలేదన్నారు. ఎలా కనిపిస్తుంది. జటాదులున్నచో అవసరమైతే నిషేధము చెప్పవలసి యుండును. లేని వస్తువును నిషేధించుట యెట్లు? ఈ వచనము వినండి!

జటాం హిత్వా విచిత్రార్థమనులోమాదికం వదన్।

స వై దుర్గతి మాప్నోతి స్వర వర్ణాది లోపివత్।

జటావర్ణక్రమాభ్యాం యే వినా వేదవిनోదినః।

తే యాన్తి నరకం ఘోరం యావదిన్ద్రా శ్చతుర్దశ।

అని కాపివేయ శిక్షలో నున్నది. ఈ శిక్ష నాయొద్ద నున్నది. నా వ్యాస శిక్షా విమర్శ ప్రవృత్తి నిమిత్తములో 18వ పేజిలో నున్నది. జటను విడిచి మిగిలిన విలోమములు చెప్పరాదని ఈ వచనములలో చెప్పబడినది. ఇప్పుడేమంటారు? ఎందుకిలా నన్ను రెచ్చగొట్టి ఇవి యన్నియు వ్రాయించడము? వ్రాయకపోతే నన్ను పరిహరిస్తారు. ప్రామాణికముగా జటాదులు లేవు. కనుకనే కొన్ని వేద పాఠశాలలో మూలము మాత్రమే అధ్యయనము చేయించుచున్నారు. ఉజ్జయినీ సంస్థలో కూడ మూలమునే అంగీకరించుచున్నారు. పాపపరిహారాదులకు వేద పారాయణమన్నచో మూలమునే స్మృతులలో విధించియున్నారు. “మంత్ర బ్రాహ్మణ యోర్వేదనామధేయ”మ్మని ఆపస్తంబుడు, పదాదులు వేదము కాదు. విలోమము అనగా జటాదులు అసలే కాదు.

వేదమును ఉన్నదున్నట్లుగా వర్ణ స్వరములను జాగ్రత్తగా ఉచ్చరించినపుడే

ఫలము. దానిని శ్రుతిస్మృతులలో విధిలేకుండగా స్వేచ్ఛగా విలోమానులోమములతో ఉచ్చరించిన పాపము కాదా? అందుకే ప్రాచీనులైన (శ్రీలంక వేంకట రామసోమయాజులవారి గురువులనుకొంటాను) సింహాద్రి సోమయాజులవారు (పేరు కూడ సరిగా గుర్తులేదు) ఒక సభలో తప్పనిసరిగా ఘన చెప్పవలసివచ్చి చెప్పి ఇంటికి వచ్చి లోనికి కూడ పోకుండగ నూతివద్ద స్నానము సచేలముగా చేసి లోనికి వెళ్ళినారట. ఏమిటి అని అడిగితే ఈ రోజు ఘన ఉచ్చరించవలసి వచ్చినది; అందుకై ఈ సచేల స్నానము అన్నారని వినికిడి. శ్రీపాద మాణిక్యవధానుల వారు మడిగా ఉండి ఘన ఉచ్చరించినచో మడి పనికిరాదనెడివారట. దక్షిణదేశములో కూడ పూర్వము ఘన చెప్పినపుడు తత్పాపపరిహారమునకై ఆపనసకు అనులోమపాఠము చెప్పెడివారట. దీనికి నావద్ద లిఖితపూర్వకమైన ఆధారమున్నది. చూడవచ్చు. అర్థరహితము కనుకనే ఘనతో ఆశీర్వచనము పనికిరాదని వివేకవంతులైనవారు చెప్పదురు. రాణి నరసింహశాస్త్రిగారు (గ్రంథ కర్తకు గురువులు) వందల సభలలో ఘన అప్రమాణమని ఉద్బోధించినారు. ఈ ఘన చెప్పి ఈ క్రియ చేయవలయునని ఏ సూత్రకర్తయైనను చెప్పినాడా? అని ఏవో ప్రశ్నలు ఘన ప్రమాణమన్నవారిని అడుగుచుండెడివారు. ఈ మధ్యనే గతించిన ఒక మహా మహావిద్వాంసులు ఘనశబ్దోచ్ఛారణమునకు కూడ వెనుకాడెడివారని ప్రసిద్ధి. ఇట్లు ఎంతైనా వ్రాయవచ్చు. ఇవి గ్రంథకర్తకు తెలియనివి కావు. కాన విరమించుచున్నాను.

పదునెనిమిదవ పేజి ఆరవ పంక్తిలో శిక్షాశాస్త్రమునకు వాగుచ్ఛారణమే ప్రధానమన్నారు. ఈ వాక్యమే వీరి గ్రంథమునకు ప్రాణము. ఇది లేనిచో ఈ గ్రంథమే లేదు. అందుకే “విస్మరించరా”దని మరల గుర్తుచేయుచున్నాను. ఏమంటే శిక్షలో చెప్పిన జట, చెప్పినట్లు ఉచ్చరించుటయే; శిక్షలో చెప్పినదానికి అర్థము లేదు. కాన జటాదులకు అర్థము లేదను నింద కుదరదని గ్రంథకర్త ఆశయము. శిక్షలో చెప్పినదానికి అర్థము లేకపోవుట యేమిటండీ! శిక్షావచనములకు సూత్రములకు అర్థము లేదనియా? అట్లయినచో అవి వ్యర్థములు గదా! మరి అందులో చెప్పిన అర్థమునకు అర్థము లేదనియా? అది ఎలా సాధ్యము?

ప్రాస్వ దీర్ఘములు స్వరములు మొ॥నవి శిక్షలలో చెప్పబడినవి. వాటికి అర్థము లేదనియా? అట్లయినచో నగః నాగః అను పదములకు అర్థభేదము లేదన వలయును. అట్లే తే అనుపదము అనుదాత్తమైనచో యుష్మదర్థకము, ఉదాత్త మైనచో తచ్చబ్దార్థకము. ఇప్పుడి అర్థభేదము లేదనవలయును. శిక్షలలో చెప్పిన ప్రాస్వదీర్ఘాదులకు స్వరములకు అర్థము లేదన్నచో మూలచ్ఛేదము కాదా! పై విధముగా వేదార్థ జ్ఞానమునకు కూడా ఈ శిక్ష ఉపయోగపడునదియే. కనుక గ్రంథకర్త మొదటి పేజిలో శిక్ష వలన అర్థజ్ఞానము లభించదను మాట అబద్ధమేకదా! ఏమిటీ వెర్రి మొర్రి తొర్రి మాటలు. ఇట్లే ఉంటాయి వీరి వాక్యములు. ఎలా విశ్లేషించాలో తెలియకుండగ రచన చేయుట వీరి సొత్తు. 18వ పేజి చివరలో అంతమాత్రాన (వ్యాసశిక్ష) వ్యాసకృతము కాదనుట సరికా దన్నారు. నా వ్యాసశిక్షా విమర్శలో వ్యాసకృతము కాదనుటకు అనేకాధారములు చూపినాను. వాటిని ఖండించండి? అప్పుడు మీ వాక్యమును లోకము నమ్ముతుంది.

పందొమ్మిదవ పేజిలో క్రమపాఠముతో సంధ్యావందనము చేయుచున్నారా? అన్నారు. గ్రంథకర్తగారూ! సంధ్యావందనమునకు పదక్రమాదులు లేవని ఇప్పుడు తెలిసికొనండి! మరియు ఏ సూత్రకర్తయు ఏ శ్రుతి స్మృతులలోను పదక్రమాదు లతో కర్మానుష్ఠానము చెప్పలేదనియు గుర్తించండి! ఇక మీకు ఇట్టి కుశంకలు కలుగవు. క్రమపాఠముతో ఆశీర్వచనము వారికి మాత్రము తగునా? అన్నారు. నిజమే క్రమాంతభాగమే అధ్యయన యోగ్యమనుటకు కారణము ఇది. పదస్వరూపము తెలియనిచో అధ్యాపనమునందు పద మధ్యము నందు ఆపుట జరుగును. అది దోషము. విద్యార్థికి పదావసానమునకు ఆపి చెప్పటకు పదాధ్యయనము కావాలి. అటుపైన క్రమము రానిచో ఆ పదావసానమున అపస్వరము కొన్నిచోట్ల సంభవించును. కాన అధ్యయన అధ్యాపన శుద్ధికై పద క్రమములు ఆదరణీయములు, శ్రుతిసిద్ధములని గ్రంథకర్తయే నిరూపించి యున్నారు. పదక్రమములు ఆశీర్వచనములో చెప్పరాదనుటకు పౌరుషేయ త్వము దృష్టప్రయోజనవత్వము ప్రమాణము. విధ్యభావము అర్థరహితత్వము

మొ॥నవి కూడ కారణములు. ఆశీర్వచనమనగా “యో వై తాం బ్రహ్మణో వేద” మొదలుకొని చెప్పు భాగము. ఆ మధ్యలో చెప్పరాదనియే నా వాదము. ఇది పూర్వము ప్రకటించియే యున్నాను. అయితే అనులోమమై యున్నందున ఆశీర్వచనము నకు ముందు చెప్పుటలో అభ్యంతరముండదు. ఆశీర్వచనమునకు మూలమే విహితము. మరొకటి కాదు. ఇట్లే గ్రంథాంతము వరకు ఏదేదో వ్రాసినారు. ఘన ప్రమాణము కాదనుటకు వివేకవంతులకు ఈ వ్రాసినది చాలు. గ్రంథకర్తకు పదునొకండు ప్రశ్నలు :

- 1) జటాది వికృతులు ప్రమాణమైనచో ఋషిప్రోక్షమని ఆదరింపబడుచున్న ప్రాతిశాఖ్యములో చెప్పకపోవుటకు హేతువేమి?
- 2) ప్రాతిశాఖ్య వ్యాఖ్యాత అభిజ్ఞైః జాతుచిత్ప్రయుజ్యతే అని తేలికగా తీసిపారవేయుటయేమి? కనుక జటాదులు అప్రమాణములు కావా?
- 3) ఈ ఘనతో ఈ పని చేయవలెనని ఏ సూత్రకర్తయైనను చెప్పినాడా? చెప్పకపోవుటకు కారణమేమి?
- 4) పాపనివృత్తికై జటాదుల పారాయణము స్మృతులలో విధింపబడకపోవుటలో ఆంతర్యమేమి?
- 5) జటాది వికృతులు మీరు చెప్పినంత మహత్తరమైనవే అయినచో యే శ్రుతి స్మృతి కల్పసూత్రములలో స్మరించకపోవుట ఎట్లు?
- 6) వ్యాసశిక్షలోనైనా జటా మాత్రమును చెప్పి మిగిలిన వికృతులను స్మరింపకపోవుట యేల?
- 7) ఆ చెప్పిన వచనములే మిగిలినవాటికి కూడ సరిపోవును అన్నచో సామాన్య లక్షణములు చెప్పాలిగదా! చెప్పలేదేమి?
- 8) ప్రసిద్ధ వ్యాసాది శిక్షలలో లేని కౌండిన్య శిక్షలో మాత్రమే ఉన్న ఈ ఘనపారాయణ ఫలశ్రుతికి ప్రామాణ్యమెట్లు?
- 9) ప్రాచీనము నుండి ఈ ఘనవివాదము ఏల ఏర్పడినది? ఎందుకు? ప్రమాణ సిద్ధమైనచో ఏకరీతిగ నుండవలెనుగదా! లేదేమి?
- 10) శబ్దార్థ సంబంధము నిత్యము. కాన ఘనకు అర్థము లేదనుటలో విప్రతిపత్తి

యేమి? అనగా శబ్దార్థములున్నను వాక్యార్థము అనంగతము కాదా? దీనినెట్లు పరిహరింతురు? “వాచ ఉచ్చారణే విధి” మ్మని సమర్థింపబూనుట నిజమైన పిడివాదము కాదా?

11) వికృతులను మహర్షులు చెప్పట మీరు చూడలేదు; నేనును చూడలేదు. అయితే నాకు అనుపలబ్ధి ప్రమాణమున్నది. మీ ప్రమాణమేమి? శ్రుతి స్మృతి కల్పసూత్రముల నుండి చూపగలరా?

పై ప్రశ్నలన్నింటిని, నా వ్యాస శిక్షా విమర్శలో ఘన అప్రమాణమనుటకు నేను చూపిన యుక్తులను, మీరు అనుశంకలతో సహా సంతృప్తి కలుగునట్లు ఖండించినచో మీ ఘనప్రామాణ్యమును అంగీకరించుటకు ఎవరికిని అభ్యంతరముండదు. మీరు చేయవలసినది అదియే. అంతేగాని ఈ చిల్లర కాగితము లేమిటండీ! ఇది నిలబడదని నా పూర్వచరిత్రను బట్టి మీకు తెలిసియే యుండవలయును. అయినను వ్రాసినారంటే! స్వతఃప్రవృత్తియేనా? ఎవరైనా కిట్టనివారు మిమ్ములను అప్రతిష్ఠపాలు చేయుటకు ప్రోత్సహించినారా? అని ప్రశ్న కలుగుచున్నది. మీరు వ్రాసినచో దానిలోని దోషములను నేను ఎత్తి చూపక తప్పదు. మీకు బాధ కలుగవచ్చును. మీకు బాధకలిగించుట నా ఉద్దేశ్యము కాదు. ఇది మీ గ్రంథ విషయ విశ్లేషణము తప్ప మీ వ్యక్తిగతమైనది కాదని మీకును తెలుసును. ఎందుకండీ! మనకీ చేతగాని వివాదము! చేతనైతే మీరు నేను చెప్పిన పని చేయండి! లేకపోతే మౌనమే భూషణము. అంతేగాని వక్ర మార్గములతో నన్ను సాధించుటకు ప్రయత్నించకండి! అప్రమాణమన్నపుడు ప్రమాణము చూపుటయే మార్గము అని సూచించుచు విరమించుచున్నాను.

ఇట్లు

మంగిపూడి వేంకట శాస్త్రి వ్రాలు

7-3-2010

లొకములొ ఘన ప్రొమాణ్యమును నిరొపించగలవాడు ఘట్టలేదు.

ఇటుపై ఘట్టడు. ఈ వివారమునకు ఘలము ఘనపొరులను

లొకములొ చులకన చేయుటయే అని గుర్తించాలి.

అడ్రసు

మంగిపూడి వేంకట శాస్త్రి

డొర్ నెం. 10-19-85

రామమందిరంవద్ద స. శ్రీ. శ్రీ

బ్రాహ్మణ వీధి

విజయవాడ-1

ఫోన్ : 0866-2568296